

SADKO

Nikolai Rimski-Korsakov (1844 – 1908)

De handelaars van Novgorod kloppen zichzelf op de borst. Als sleutel tot de welvaart van de samenleving en de rijkdom van de stadsbewoners voelen ze zich oppermachtig. Alleen de zanger Sadko durft de zelfgenoegzame burgers van de stad door elkaar te schudden. Met zijn kunst wil hij de anderen ervan overtuigen het isolement te doorbreken en nieuwe werelden te ontsluiten. Zijn ideeën worden niet alleen weggelachen; hij wordt openlijk bedreigd.

Verstoten door de gemeenschap vlucht Sadko in de natuur en vindt aan een meer gehoor bij Volkhova, dochter van de zeekoning. Ze wordt door Sadko's muziek geraakt en belooft hem liefde en bijstand. Ze belooft hem ook drie gouden vissen die de zanger rijk zullen maken.

Sadko wedt met zijn leven tegen het fortuin van de kooplied dat hij zelf gouden vissen kan vangen in het meer. Hij wint de weddenschap, stijgt in aanzien bij de kooplieden en na het afscheid van zijn vrouw, vaart hij met een grote vloot uit om nieuwe horizonten te ontdekken en rijkdom te vergaren.

Twaalf jaar later keert de vloot terug. Alleen Sadko's schip wordt door vreemde krachten tot stilstand gebracht. De zeekoning lijkt zijn deel te eisen van het vergaarde fortuin. Maar goud en edelstenen helpen niet; de zeekoning eist een mensenoffer. Sadko wordt aangeduid door het lot, hij gaat overboord en vindt in de diepte van de zee zijn geliefde Volkhova terug. De zeekoning stemt uiteindelijk in met het huwelijk van Sadko en zijn dochter.

De vereniging van Sadko en Volkhova luidt een nieuw tijdperk in: het rijk van de zeekoning gaat ten onder en de prinses Volkhova verandert in de gelijknamige stroom die Novgorod directe toegang tot de zee verschaft.

Sadko keert terug naar zijn aardse vrouw, Ljoebava, en belooft haar nooit meer te verlaten. De zanger-veroveraar wordt door Novgorod ingehaald als de held van een gemeenschap die hij trachtte te veranderen.